

Sygn. akt *IV U 334/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2019 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku P. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 31/01/2018 r. znak (...)

**zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 31/01/2018 r ,
znak: (...) w ten sposób, że przyznaje P. D. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do
pracy poczynając od dnia 1 listopada 2017r na okres lat dwóch oraz ustala brak odpowiedzialności
organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.**

Sygn. akt *IV U 334/18*

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 14 lutego 2019 r.

Decyzją z dnia 31.01.2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ponownie ustalił prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres oraz przeliczył rentę od 1.11.2017 r. tj. od miesiąca w którym wstrzymano wypłatę świadczenia. Na uzasadnienie decyzji wskazano, że P. D. został uznany za częściowo niezdolnego do pracy do dnia 31.12.2020 r. Renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy przysługuje do dnia 31.12.2020 r. Zakład ustalił termin płatności świadczenia na 25 dzień każdego miesiąca.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie złożył P. D. , wskazując, że została ona oparta na błędnych orzeczeniach lekarza orzecznika z dnia 19.12.2017 r. oraz Orzeczeniu Komisji Lekarskiej z dnia 25.01.2018 r. w których to orzeczeniach błędnie przyjęto, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy , podczas gdy stan jego zdrowia po zabiegu przeszczepienia nerki od osoby zmarłej i choroby współtowarzyszącej, a także powikłania w przebiegu leczenia immunosupresyjnego kwalifikują wnioskodawcę do uznania, iż jest całkowicie niezdolny do pracy.

W odpowiedzi na odwołani Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. D. urodził się (...) Do 31 października 2017 r. wnioskodawca był całkowicie niezdolny do pracy i posiadał prawo do renty z tego tytułu. W dniu 25.01.2018 r. Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy, do 31.12.2020 r. W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej z dnia 25.01.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ustalił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres oraz przeliczył rentę od 1.10.2017 r. (akt rentowe).

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy P. D., w szczególności czy jest on nadal całkowicie niezdolny do pracy, oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu endokrynologii, chirurgii naczyniowej i nefrologa.

Biegły z zakresu endokrynologii rozpoznał u wnioskodawcy wtórną nadczynność przytarczycy, stan po przeszczepie nerki (2011 r.), przewlekłą chorobę nerek w stadium terminalnym w przebiegu przewlekłego kłębuszkowego zapalenia i kamicy nerkowej. Biegła stwierdziła, że z przyczyn endokrynologicznych wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. (opinia sądowno lekarska k. 11-12)

Biegły sądowy specjalista chirurg naczyniowy rozpoznał u wnioskodawcy zespół pozakrzepowy lewej kończyny dolnej, żylaki kończyny dolnej. Biegły stwierdził, że ostatnim czasie wnioskodawca nie leczył się z powodu stanów zapalnych, zakrzepicy, owrzodzeń czy odczynów egzematycznych kończyn dolnych. W opinii biegłego taki stopień zaawansowania niewydolności żylniej – bez zakrzepicy żylniej, bez zapalenia, bez owrzodzenia czy odczynu egzematycznego nie sprzawia niezdolności do pracy. (opinia lekarska biegłych sądowych k. 29)

Biegły z zakresu nefrologii stwierdził u odwołującego:

1. Schyłkową niewydolność nerek własnych w przebiegu nawrotowej kamicy nerkowej.
2. Stan po przeszczepieniu nerki (2011 r.).
3. Nadciśnienie tętnicze nerkopochodne.
4. Stan po wytworzeniu przetoki A – V na lewym przedramieniu (2008 r.).

U wnioskodawcy ustalono wieloletnią nawrotową kamienicę nerkową, powikłaną przewlekłym odmiedniczkowym zapaleniem nerek z postępującą niewydolnością nerek. Wnioskodawca jako chory z przeszczepionym narządem jest „pacjentem wysokiej troski”, ma za sobą przebytą nefropatię nerek własnych, okres dializoterapii, wreszcie utrzymanie funkcjonującego przeszczepionego narządu wymaga stosowania leków immunosupresyjnych i oszczędzającego trybu życia. Każdy chory po przeszczepie ma znacznie obniżoną odporność własną co prowadzi do zwiększonej zapadalności na infekcje górnych dróg oddechowych. U odwołującego stwierdzono nawracające infekcje, nadciśnienie tętnicze, nefrotoksyczność leków immunosupresyjnych, które sprzyjają stopniowemu pogorszeniu się funkcji przeszczepionej nerki. W opinii biegłej aktualne parametry graftu są porównywalne z okresem, w którym wnioskodawca pobierał rentę socjalną. Nadto w opinii biegłej nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia wnioskodawcy. Obecny stan wnioskodawcy wymaga stosowania odpowiedniej diety, bezwzględnie oszczędnego trybu życia, w tym unikania dużych skupisk ludzkich. Powyższe sprzawia nadal u odwołującego całkowitą niezdolność do pracy. W związku z powyższym biegły uznał wnioskodawcę za nadal okresowo całkowicie niezdolnego do pracy po 31.10.2017 r. na 2 lata. (opinie lekarzy biegłych sądowych k. 28)

Sąd ustalił przedmiotowy stan faktyczny w oparciu o przytoczone powyżej dowody. Opinie biegłych specjalistów są jasne, pełne, sporządzone przez osoby uprawnione i posiadające odpowiednie kwalifikacje do ich wydania. Przedmiotowe opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji medycznej. Sąd w całości podziela sformułowane w nich wnioski.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołujący zaskarżył decyzję organu rentowego z dnia 31.01.2018 r. w zakresie ustalonej wobec niego częściowej niezdolności do pracy, podnosząc, że powinno mu być przyznane prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, jest zatem ustalenie, czy wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i w tym też kierunku Sąd prowadził postępowanie dowodowe.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270), niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy na ogólnie dostępnym rynku pracy .

Zgodnie z treścią art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokości tych świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokości tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestłości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawcę. Ocena powyższa, jako że wymaga odniesienia się do kryteriów medycznych, w szczególności do stopnia naruszenia sprawności organizmu, wymaga zasięgnięcia przez Sąd opinii biegłych dysponujących wiadomościami specjalnymi z zakresu medycyny. Ocena biegłych warunkuje dopiero dalszą analizę prawną całkowitej niezdolności do pracy oraz czasookresu jej powstania.

W przedmiotowej sprawie przeprowadzono dowody z opinii biegłych sądowych, celem weryfikacji stanowiska lekarza orzecznika oraz Komisji Lekarskiej ZUS. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłej nefrolog, prowadzi do wniosku, że stanowisko zarówno lekarza orzecznika jak i Komisji Lekarskiej jest nieprawidłowe. Zarówno lekarz orzecznik jak i Komisja Lekarska ZUS stwierdzili, że wnioskodawca P. D. jest częściowo niezdolny do pracy. Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS nr (...) stanowiło podstawę decyzji o przeliczeniu renty (z dnia 31.01.2018 r., znak (...)), w której przyznano wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z opinią biegłej nefrolog z dnia 20.12.2018 r. P. D. został uznany za nadal okresowo całkowicie niezdolnego do pracy po 31.10.2017 r. Przedmiotowa opinia lekarska okazała się kluczowa dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Biegła w swej opinii szczegółowo wskazała przyczyny uzasadniające uznanie wnioskodawcy za nadal całkowicie niezdolnego do pracy, wskazując, iż przedmiotowa niezdolność jest uzasadniona stanem zdrowia wnioskodawcy związanym z przeszczepem nerki, leczeniem z tym związanym oraz trybem życia osób po przeszczepie. W tym stanie rzeczy stanowisko organu rentowego jest niezasadne, a wydana decyzja nieprawidłowa. W związku z powyższym przedmiotową decyzję należało zmienić i przyznać wnioskodawcy prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, poczynając od dnia 1 listopada 2017 r. (tj. w pierwszym dniu po upływie uprzednio stwierdzonej całkowitej niezdolności do pracy) na okres 2 lat.

Zarzuty organu rentowego do opinii biegłego nefrologa Sąd uznał za nieuzasadnione. Biegła w sposób przekonujący oceniła stan zdrowia wnioskodawcy w aspekcie jego niezdolności w ogóle do pracy .Tym samym wniosek o dowód z opinii biegłego specjalisty z zakresu medycyny pracy Sąd uznał za zbędny .

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Stosownie do przepisu art. 118 ust. 1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270), Sąd stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, gdyż dopiero w postępowaniu sądowym opinia biegłego specjalisty w zakresie chorób wewnętrznych i nefrologii przesądziła o tym, czy wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy.